Lidia Vianu Translates

Daniel Thomas Moran

Here in the Afterlife
Aici, în viața de după

Parallel Texts
English and Romanian

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

8 March 2017 Bucharest

Press release

Lidia Vianu Translates

Daniel Thomas Moran
Here in the Afterlife. Aici, în viața de după.

Parallel Texts in English and Romanian

ISBN 978-606-760-096-4

Daniel Thomas Moran's book, published both in English and in Romanian translation, is part of the series entitled **Lidia Vianu Translates**. The books included in it are published both online, at Contemporary Literature Press, and on paper, by Editura Integral. The series will include both English writers translated into Romanian, and Romanian writers translated into English. All books will be issued as Parallel Texts.

Daniel Thomas Moran, born in New York City, is the author of nine collections of poetry. He has been

Acest volum de poeme de Daniel Thomas Moran publicat în limbile engleză şi română face parte din seria **Lidia Vianu Translates**. Volumele acestei serii apar atât online, la Contemporary Literature Press, cât şi pe hârtie, la Editura Integral. Seria va consta din scriitori englezi traduşi în limba română şi scriitori români traduşi în limba engleză. Toate aceste volume vor fi publicate sub formă de texte paralele.

Daniel Thomas Moran s-a născut la New

published in some twenty different countries. His most recent collection, *A Shed for Wood* was published in Ireland by Salmon Poetry in 2014. His *Looking for the Uncertain Past*, was published in Austria by Poetry Salzburg in 2006. He was poet laureate of Suffolk County, NY from 2005-2007.

He was a practising Doctor of Dental Surgery for 26 years. He is an Arts Editor for The Humanist magazine in Washington, DC. He plays harmonica, drums and piano and is an occasional vocalist with the Windham Swing Band.

The patrons of this undertaking are, besides the University of Bucharest, The British Council, The Romanian Cultural Institute, and the Romanian Writers' Union.

Some of the English poets included in the series so far have worked with Lidia Vianu's graduate students on the translation of an anthology of contemporary Romanian poetry,

http://editura.mttlc.ro/contemporary-romanian-poetry.html. This collaboration is a mechanism that has perfected with time. The MA Programme for the

York. A publicat nouă volume de poezie, în 20 de ţări. Cel mai recent volum este *A Shed for Wood*, şi a apărut în Irlanda, la Salmon Poetry, în anul 2014. În Austria a publicat *Looking for the Uncertain Past*, la Poetry Salzburg, în anul 2006. A fost *Poet Laureate* în Suffolk County, NY.

A practicat medicina dentară. În prezent este Arts Editor pentru The Humanist magazine, care apare la Washington, DC. Cântă la muzicuţă, tobă şi pian în Windham Swing Band.

Volumele din această serie sunt publicate sub auspiciile Universităţii din Bucureşti, ale British Council, Institutului Cultural Român şi Uniunii Scriitorilor din România.

Câţiva dintre poeţii englezi din această serie au lucrat cu masteranzii Lidiei Vianu la traducerea Antologiei de poezie contemporană românească, http://editura.mttlc.ro/contemporary-romanian-poetry.html. Această colaborare a devenit în timp un mecanism de traducere eficient. Masteratul pentru Traducerea Textului Literar Contemporan a devenit un *brand* în traducerea literaturii din şi în

Translation of the Contemporary Literary Text has become a brand in literary translation from and into English.

Last year, this graduate programme was ten years old. As a sign of recognition, its patrons have supported Lidia Vianu, director of the programme, to organize a first Masterclass in literary translation, for which six British poets have been invited to work with Romanian MTTLC graduates on translations from Romanian poetry into English. The second issue of that remarkable encounter will take place this year, between 8-14 May, and it will focus on fiction this time.

limba engleză.

Anul trecut, MTTLC a împlinit zece ani de activitate. În semn de recunoaştere, instituțiile care îl sprijină au ajutat-o pe Lidia Vianu, directoarea programului, să organizeze un prim Masterclass de traducere literară, la care au fost invitați şase poeți englezi să lucreze cu masteranzii MTTLC la traducerea poeziei româneşti în limba engleză. A doua ediție a acelei întâlniri se va desfăşura anul acesta între 8-14 mai, şi se va ocupa de traducerea prozei.

Lidia Vianu Translates

Daniel Thomas Moran

Here in the Afterlife

Aici, în viața de după

Parallel Texts
English and Romanian

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY LITERATURE PRESS
The online Publishing House of the University of Bucharest
http://editura.mttlc.ro
Editura pentru studiul limbii engleze prin literatură
Lidia Vianu
Director
C. George Sandulescu
Executive Advisor
UNIVERSITATEA DIN BUCUREŞTI
VIRTUTE ET SAPIENTIA
BRITISH COUNCIL
Ambasáid na hÉireann
Embassy of Ireland
Ambasada Irlandei
INSTITUTUL CULTURAL ROMÂN

ISBN 978-606-760-096-4

Editing, Cover Design
and overall Layout by
Lidia Vianu

Subediting: Alexandra Leonte
Proofreading: Lidia Vianu
IT Expertise: Cristian Vîjea, Simona Sămulescu, Cristina Petrescu
PR Manager: Violeta Baroană

Illustrations: Photographs by Daniel Thomas Moran

Lidia Vianu Translates

Daniel Thomas Moran

Here in the Afterlife

Aici, în viața de după

Parallel Texts
English and Romanian

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

Daniel Thomas Moran

Daniel Thomas Moran, born in New York City in 1957, is the author of nine collections of poetry. His *A Shed for Wood,* was published in Ireland by Salmon Poetry in 2014. His prior collection, *Looking for the Uncertain Past,* was published by Poetry Salzburg at the University of Salzburg in 2006. A Spanish collection, *Nieve de Agosto y otros poemas* translated by Peruvian poet, Mariela Dreyfus was published in New York City by Diaz Grey Editores. A Romanian collection, De La Hilo La Willow Pond, translated by Iulia Miron at The University of Bucharest, was published in 2009 by Contemporary Literature Press.

He earned a B.S. in Biology from Stony Brook University [1979] and a Doctorate in Dental Surgery from Howard University [1983]. In 2005, he was appointed Poet Laureate by The Legislature of Suffolk County, New York. His collected papers are being archived by The Dept. of Special Collections at Stony Brook University. He is a retired Clinical Assistant Professor at Boston University's School of Dental Medicine,

Daniel Thomas Moran, născut la New York în 1957, a scris opt volume de poezie. *A Shed for Wood* a apărut în Irlanda, la Salmon Poetry, în 2014. Volumul anterior, *Looking for the Uncertain Past,* a apărut la Poetry Salzburg, Universitatea din Salzburg, în 2006. Un volum în limba spaniolă, *Nieve de Agosto y otros poemas*, tradus de poeta peruviană Mariela Dreyfus, a fost publicat la New York de Diaz Grey Editores. În limba română, *De La Hilo La Willow Pond*, tradus de Iulia Miron de la Universitatea din Bucureşti, a apărut în 2009 în revista *Translation Café*.

A studiat biologia la Stony Brook University (B.S. în 1979) şi şi-a luat doctoratul în chirurgie dentară la Howard University (1983). În anul 2005 a fost numit *Poet Laureate* decătre The Legislature of Suffolk County, New York. Arhiva manuscriselor poetului se află la The Dept. of Special Collections, Stony Brook University. Este Clinical Assistant Professor, pensionar, la Boston University's School of Dental Medicine, unde a rostit *the Commencement Address* în 2011. I

where he delivered the Commencement Address in 2011. He twice received the Outstanding Faculty Award. He is an ordained Humanist Minister, and serves on the Board of New Hampshire Humanities. He and his wife Karen live in Webster, New Hampshire.

s-a decernat de două ori *the Outstanding Faculty Award*. Este *ordained Humanist Minister*, şi este membru în *Board of New Hampshire Humanities*. Locuieşte cu soția, Karen, în Webster, New Hampshire.

Contents

Here in the Afterlife

We each keep those things to ourselves,
The long midnights which followed
days behind a locked door.

We contain the pain of our engagements.
The hollow aches, the tightened scars.
The memory left behind in a severed limb.

We had always been nomads without tribe,
Walking the dunes in our chest,
believing the promise of our mirages.

Silently we marked the dates in our head,
Walking cautious around the ditches
so as to not to slip or be swallowed.

We, each lived though many days,
knowing the many and not the other,
Believing one day we would meet us.

Aici, în viața de după

Fiecare dintre noi ține pentru el lucrurile acelea,
Miezul de noapte nesfârşit care urma
zilelor petrecute în spatele unei uşi încuiate.

Ținem în noi obligații care dor.
Golul durerii, cicatricea întinsă dincolo de poate.
Amintirea care nu părăseşte mădularul retezat.

Eram dintotdeauna nomazi fără trib,
Străbătând nisipurile din noi,
Încrezători în promisiunea mirajelor.

În tăcere am păstrat datele în minte,
Am ocolit cu grijă şanțurile
ca să nu alunecăm şi să ne înghită.

Şi tu, şi eu am trăit multe zile,
ştiind pe mulți alții, dar nu pe celălalt,
Încrezători că într-o zi ne vom întâlni ca „noi”.

We imagined a kingdom of tall trees,
staying green through winters,
Set over hills where snow came to sleep.

We imagined the syllables of water,
chanting its *berceuse* in the darkness,
Lighting upon a peculiar forever.

Ne închipuiam un regat cu pomi înalți,
verzi în toate iernile,
Aşezat pe dealuri unde se odihnea zăpada.

Ne închipuiam silabele apei,
cântând o *berceuse* în întuneric,
Oprindu-se din întâmplare într-un totdeauna foarte special.

Lidia Vianu Translates

Daniel Thomas Moran: Here in the Afterlife. Aici, în viața de după.

Parallel Texts. English and Romanian

Contemporary Literature Press

http://editura.mttlc.ro

The University of Bucharest. **2017**

Leonardo Flies Home

Leonardo Da Vinci, took
his place across the tiny aisle
from me, and buckled
the belt of his seat.

I was certain it was him.
Too timid to speak,
I listened as he told
the attendant in the
blue-black skirt-suit,
he was returning
from a long overdue visit
with his kid sister in Phoenix.

The New Mexico sun
stayed red and settled upon
the bareness of his cheeks.
The layover at Kennedy had
granted him just enough time
to grab a Coke and a slice.

Leonardo zboară spre casă

Leonardo da Vinci s-a aşezat
în marginea cealaltă, pe rând
cu mine, şi şi-a pus
centura de siguranță.

Eram sigur că el era.
Prea timid ca să scot o vorbă,
am ascultat cum îi spune
stewardesei în
fustă albastră şi sacou negru,
că se întoarce
dintr-o vizită mult prelungită
la sora lui mai mică, în Phoenix.

Soarele din New Mexico
îi îmbujora şi-i bronza
pielea obrajilor.
Escala pe aeroportul Kennedy
abia dacă îi ajunsese
ca să bea o cola şi să mănânce o felie de pizza.

He studied the movements of
her calves carefully as she
trolled ahead in the cabin,
gauging all of the tender
architectures of her sway.

Sketching upon his napkin,
sipped his orange juice, and
leaned back into a reverie.
Beneath his hair, wiry and limp,
Against the raggedy blanket of his beard,
I could almost hear the notes
of machines assembling in his head.

The gears and wings, the
rockets and parachutes, the
motions that made the
birds lift skyward, and those
contraptions of battle
that would live to eclipse
horse and sword and shield.

Cu atenție, îi studia femeii
mişcarea gambelor, pe când ea
intra în cabină în fața lui,
şi cântărea arhitectura
delicată a mersului ei legănat.

Schița pe şervet,
sorbind din sucul de portocale, şi
s-a lăsat pe spate în scaun, pradă visării.
Dedesubtul părului unduit şi lins,
Sub barba deasă şi neîngrijită,
Mai că auzeam sunetele
maşinăriilor pe care le construia în minte.

Angrenaje, aripi,
rachete, paraşute,
mişcările care făceau ca
păsările să se ridice la cer, dar şi acele
născociri menite bătăliei,
care aveau să lase în urmă
calul, sabia şi scutul.

Traipsing the heights of
the atmospheric perspective,
describe Earth's lights reflected
against the cold black of the Moon.

Devoted as I have been to the
celebration of life's soft edges.
I thought to touch his shoulder,
hoping we might speak.

I longed to understand the
miracles of chisel at stone, how the
oily applications of ground pigments,
became lambency and shadow,
The virgin he settled among the rocks.
The tenderness in the eyes of his angels.
The satin cheeks of the Italianate ladies.

The despair of Jerome in his wilderness.
Judas clutching his purse on the wall in Milan.
The mounts of his imagination in pitched battle.

Străbătând înălțimea
perspectivei atmosferice,
descria luminile pământului aşa
cum se oglindeau ele în luna rece, întunecată.

Cum eu am iubit întodeauna
rotunjimile vieții,
m-am gândit să-l bat pe umăr
în speranța că putem discuta.

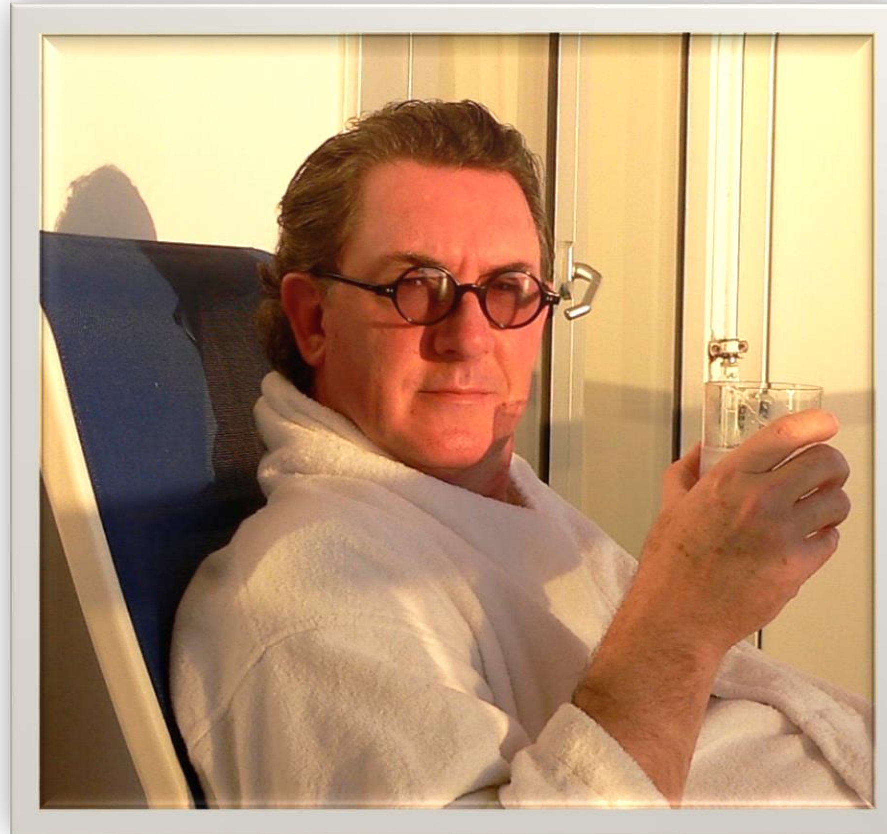
Visam să înțeleg
miracolul dălții în piatră,
uleiurile din pigmenți măcinați,
care deveneau lumini şi umbre,
Fecioara pe care o aşezase pe stânci.
Blândețea din ochii îngerilor.
Obrajii catifelați ai doamnelor cu aer italienesc.

Disperarea lui Jerome în deşert.
Iuda cu punga de bani, pe zidul din Milano.
Înălțarea imaginației lui în bătălii dinainte stabilite.

Soon, my time had past, our dinners arrived,
and I was left to the contentment of flight
and a wandering, wondering mind.
Below us the ascending cloud mountains,
below them, the dappled cerulean sea.

Curând a trecut vremea, au adus mâncarea,
şi am rămas cu plăcerea zborului
şi gândurile mele care se amestecau cu mirare.
Dedesubtul nostru creşteau ca munții norii, iar dedesubtul
lor se întindea marea în multe tonuri de albastru.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Regarding Existence

In this life, don't
let them convince you
that anything is holy,
That there is
something which lives
behind the darkness.

There are no Holy Men,
none who can understand
more than a curious man.
Beware the vestments
of privilege, garments
that conceal a frail logic.

There are no miracles.
There is only a certainty,
that things will happen,
either this way, or that.
Put no faith in power.

Relativ la existență

În viața aceasta, nu
te lăsa convins
că există ceva sfânt,
Că dincolo de întuneric
există
viață.

Nu există Sfinți,
nimeni nu ştie mai multe
decât un om curios.
Feriți-vă de veştmintele
privilegiului, hainele
care ascund lipsa de gândire.

Nu există minuni.
Există numai certitudinea
că lucrurile se vor întâmpla
ori într-un fel, ori într-altul.
Nu vă încredeți în putere.

Power is only something,
clutched by the fearful.

Don’t insist that,
a question begun with why,
Must have a reply.
There are things which
can never be known.
They are just as they are.

There is neither destiny,
nor truth to be realized,
beyond perishability itself.
If there is a peace
to be granted us,
it is born in this.

In the matter of
this living of ours, All
that needs to be known,
Is that there is

De putere se agață
numai cei temători.

Nu vă gândiți că
o întrebare care începe cu De ce
Are precis un răspuns.
Unele lucruri
nu se pot şti.
Ele sunt pentru că sunt.

Totul e trecător,
nu există destin
şi nici adevăr.
În trecere
este pacea care,
poate, ne va fi dată.

A trăi înseamnă
să ştim că Tot
ce trebuie ştiut
Este că există,

a radiance, and then
there is none.

Turn your face to it.

ori nu există
lumina.

Întoarceți-vă către ea.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Rockets

I am in my seat,
looking through the
reaching arms of giants,
that stand down along
the river's bank.
The sky is even
more blue, when set
behind the green
canopies of late July.
The news is insistent,
against a distant echo
of rumbling sound.
The breeze has animated.
The rushing waters have
gathered yesterday's rain.
The clouds seem alive.
But the news is insistent.
The suffering echoes
off of these hillsides.

Rachete

Şed,
şi privesc
brațele întinse ale uriaşilor
care străjuiesc
malul râului.
Cerul pare şi
mai albastru, aşa cum se vede
în acest iulie târziu
ca un baldachin verde.
Însoțite de ecoul îndepărtat
al unui huruit,
se aud ştirile, prea clar.
S-a stârnit vânt.
Apele învolburate au adunat
ploaia zilei de ieri.
Norii au prins viață.
Dar ştirile tot se aud prea clar.
Ecouri ale suferinței
de pe aceste dealuri.

24

The images are of
screams and mourning,
rubble and lifeless bodies.
Why must we give in
to killing?
Why must all the heroes
be armed?
Why must all our beliefs
be carried on the
backs of rockets?

Imagini cu
urlete şi jale,
moloz şi cadavre.
De ce ajungem
să ucidem?
De ce sunt oare toți eroii noştri
înarmați?
De ce trebuie
să ne cărăm convingerile
cu racheta?

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Theology

We all have our jobs,
Don't we?

Some pick the apples,
Some let them rot
where they lie.
There are those who
carry the water, and those
who cause it to spill.
Some plant trees, and some
use them to build crosses
that will burn the night.

And of course there are those
gifted bomb makers, and the ones
who must become the debris.
In the colliding of holy books,
we have all become soldiers.
And where are the healers
to tend the endless wounded?

Teologie

Avem fiecare misiunea noastră,
nu-i aşa?

Unii culeg merele,
Alții le lasă să se strice
acolo unde au căzut.
Unii dintre noi
cară apa, iar alții
o irosesc.
Unii sădesc pomi, iar alții
fac din ei cruci
cu care ard toată noaptea.

Şi mai sunt, desigur, aceia care,
cu talent, fac bombe, dar şi aceia
care vor fi victimele bombei.
În conflictele dintre cărțile sfinte,
fiecare dintre noi a devenit ostaş.
Dar unde sunt cei ce pot vindeca
pe nenumărații răniți?

When it is done, and all
the prayers have been uttered,
the sacred candles expired,
we must rise from our knees.

Some of us will die, some
will have to bury the dead.

În cele din urmă, când toate
rugăciunile au fost rostite,
când s-au terminat sfintele lumânări,
să ne ridicăm, nu mai stați în genunchi.

Unii dintre noi vor muri, iar alții
vor trebui să-i îngroape pe morți.

On The Queen Elizabeth—May 2015

From her stout prow
that bisects this headwind,
The sky is a cathedral.
The sea belies direction.

Here and again, the gray
has tipped open a blue window.
The place where my heart resides
holds a book on her palms.

I am thoroughly vanished
in the words of a man
named Gabriel Garcia-Marquez.
His words are seabirds that
soar and dance the wind.

They humble me, just as
the sea humbles me, within
the sky's endless deep.

Pe vasul The Queen Elizabeth—mai 2015

Din vajnica proră
care despică vântul potrivnic,
Cerul apare ca o catedrală.
Pe mare nu ştii încotro s-o iei.

Iar şi iar, prin norii cenuşii
se deschide o fereastră albastră.
Femeia în care-mi sălăşluieşte în inimă
are în mâini o carte.

Mă pierd cu totul
în cuvintele unui om
pe nume Gabriel Garcia-Marquez.
Cuvinte care sunt păsări de mare:
se înalță şi dansează în vânt.

Nu sunt nimic pe lângă ele, tot aşa cum
nu sunt nimic pe această mare, în
miezul adâncului nesfârşit al cerului.

And then is the lesson,
floating within the joys
of an exquisite emptiness.
How small is one man,
even a man in love.

Acolo găsesc învățătura,
care plutește printre bucuriile
pustiului desăvârșit.
Ce mic e omul,
chiar atunci când e îndrăgostit.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Accumulations

I surround myself
with familiar things.
Things collected for
no good reason.
Things which take up
the empty spaces in a life.
Things which reassure and
remind me of where
I have been, who I am.

One day in 1961,
when I was about four,
my Mother saved two
hands full of bits she
found in my pockets.
Things found during
a boyhood day which
seemed important,
even useful, too good

Lucruri adunate

Mă înconjor
cu lucruri familiare.
Lucruri păstrate fără
un motiv anume.
Lucruri care umplu
golul vieții.
Lucruri care-mi aduc linişte şi
îmi aduc aminte unde
am fost, cine sunt.

Într-o zi în 1961,
când aveam vreo patru ani,
mama a păstrat doi pumni de fleacuri
pe care le-a găsit la mine în buzunare.
Lucruri găsite într-o zi
de un băiețel,
lucruri care
păreau importante,
utile chiar, era păcat

to leave languishing
among the overlooked.

A button, a toy soldier,
a small spring, and nine
things with no name.

Nothing has been
changed by time.
Everything has a meaning,
that I have assigned, and
a name I have given it.
My pockets are still
filled each day, emptied
into the pages of books.

Someday, soon after
my leaving, and
just as I had done,
my children will wander
among these walls and
over these floorboards,

să rămână
uitate.

Un nasture, un soldat de jucărie,
un arc foarte mic, şi nouă lucruri
fără nume.

Nu s-a schimbat
nimic de atunci.
Toate au un rost
hotărât de mine, şi
un nume dat de mine.
Încă îmi mai umplu
buzunarele zilnic, şi le golesc
în paginile cărților.

Într-o zi, după ce
nu voi mai fi,
aşa cum am făcut şi eu cândva,
copiii mei vor intra
între aceste ziduri şi
vor umbla pe aceste podele,

and gaze at it all.

They will wonder what
it was I was thinking, and
realize just how much,
will remain as riddle.
Then they will hire a man,
who drives an old truck,
to come and take it all away.

şi vor privi.

Se vor întreba ce
a fost în capul meu, şi
îşi vor da seama că
nu au de unde să ştie.
Aşa că vor aduce pe cineva
cu un camion vechi
să le ia şi să le arunce pe toate.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Creed

The way
puddles dry
after
a night of rain.

The way
I reach up
and balance
the moon
on the tip
of my finger.

The way
a clock
proceeds
in pointless
circles.

Crez

Cum se zvântă
băltoacele
după
o ploaie de-o noapte.

Cum
mă întind
şi țin în echilibru
luna
cu vârful
degetului.

Cum
înaintează
orele pe ceas
în cercuri
fără finalitate.

36

The way
your ribs,
without thought,
mimic the tides
while you sleep.

Perhaps,
this is all

I know about
eternity.

Cum
se mişcă
la fel ca fluxul
coastele tale, instinctiv
atunci când dormi.

Cam asta
ar fi tot

ce ştiu eu despre
eternitate.

Contemporary
Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Dancers

Even as we live, it is
the dead we romance.
Leading them onto
the ballroom floor.

Placing a soft hand on
the swale of their backs.
We guide them in
slow and careful circles.
Over the lacquered wood.
Our cheeks pressed to theirs.

There is something
about that cold.
And the eyes.
Like unlit rooms.

We mourn them.
We sing them all the

Dansatori

Vii fiind, noi
le facem curte celor morți.
Dansăm cu ei
în sala de bal.

Cu palma tandru
pe curba şirei spinării
Îi ghidăm în
cercuri lente, cu grijă.
Pe lemnul lăcuit.
Cu obrazul lipit de al lor.

Răceala
aceea.
Ochii lor—
odăi neluminate.

Ne lipsesc.
Le cântăm toate

sad and luscious songs.
They mourn us as well.
Watching from a balcony,
in the hall of our believing.

It is something
they will confess to us
someday.
Just after
asking us to dance.

cântecele triste şi voluptuoase.
Le lipsim şi noi lor.
Ne privesc de la balcon
acolo jos, în sala credinței noastre.

Cândva
ne vor mărturisi
tot.
După ce
ne vor invita la dans.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Psychotherapy

No one ever,
gets the parents
they deserve.

Born as
we are, with
empty bellies,
filled with insatiable
hankering.

Our childhoods,
become a bowl
of broth
with no meat.

All of it
seasoned with a
touch too much
pepper and brine.

Psihoterapie

Nimeni nu are
părinții
pe care îi merită.

Ne naştem
cu burta goală,
plini de
doruri
nesătule.

Copilăria ne este
un castron
de ciorbă
fără carne în ea.

Ciorbă
cu puțin
prea mult
piper şi sare.

Then, desperate,
we squander our
lives in search
of butter,

For all the
bread we never
had.

După copilărie, disperați,
ne risipim
viața căutând
unt,

Pentru
pâinea pe care niciodată
n-am avut-o.

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

The Blue Heron

Within the depiction
which is this river,

The Blue Heron is composed.

In the moving world,
like the rock which
is his perch,

He must be the stillness.

He knows that what
he needs, will come.

He must be ready for it.

This morning's rain runs
off the slate of his back.

Bâtlan albastru

Descriind
râul,

Descriem bâtlanul albastru,

În lumea mişcătoare,
la fel ca stânca pe care
stă,

El trebuie să fie nemişcarea.

El ştie că ceea ce
îi trebuie va sosi.

Trebuie să fie pregătit.

Ploaia acestei dimineți alunecă
pe spatele lui de ardezie.

He understands, somehow.

The rain is the river, and
The river is the fish, and

The fish is himself.

El înțelege.

Ploaia este râul, iar
Râul este peştele, iar

Peştele este el însuşi, bâtlanul.

Contemporary Literature Press
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Distracted

I have become the sum
of my distractions.
Paper and ivory, reeds and metal,
taut skins and splinters of wood.
Books that sleep in wait of me.

I whittle elegant places to sit.
I speak a foreign tongue with
no one foreign to reply.
I make music no one will hear.

My eyes do not focus
as they once had, so
I choose what I see,
I rise early and sleep too soon.

My feet tell of my traveling,
My shoulders and knuckles talk to me,
about their memory of work.
I try to not dwell on aches.

Neatent

Am ajuns
rodul neatenției mele.
Hârtie şi fildeş, trestii şi metal,
piele întinsă şi țăndări de lemn.
Cărți care dorm în aşteptarea mea.

Cioplesc locuri elegante unde să mă aşez.
Vorbesc o limbă străină
dar nu există străini să-mi răspundă.
Cânt o muzică pe care n-o va auzi nimeni.

Ochii mei nu mai percep
ca altă dată, aşa că
aleg ce vreau să văd,
mă scol devreme şi mă culc prea curând.

Picioarele îmi spun pe unde am mers.
Umerii şi încheieturile mâinii povestesc
amintiri de pe când munceau.
Încerc să nu mă gândesc la dureri.

I am done with many things.
Many things are done with me.

There will always be
the twigs the storm dropped,
and the battle with the
advancing woods.

I no longer contemplate sunsets.
Mornings rouse me in darkness,
That I may be witness to the
rise of light from the earth.

Always, the survivors will be
the doubt and misgivings,
Walking in and out of
the doors to my house.

And after the lights are out
and the doors locked, braiding
themselves into my dreams.

Am terminat-o cu multe lucruri.
Multe lucruri au terminat-o cu mine.

Rămân, desigur,
crenguțele rupte de furtună,
şi bătălia cu
pădurea care se întinde.

Nu mai admir apusul.
Diminețile mele încep pe întuneric,
Tocmai ca să pot vedea
cum urcă lumina din pământ.

Vor supraviețui doar
îndoiala şi teama,
Care trec mereu
pragul casei mele.

După ce piere lumina,
după ce ușile s-au închis, acestea
se împletesc în visele mele.

To My Young Son

There was that day in October
In a room familiar to no one,
Where your entirety rested
On less than a forearm measure.
My palm a cradle, my fingers
Expressed like new petals
Around your bud of face.
Now you like to adorn yourself
In my shirts and shoes, that
Old leather jacket you found
in the deep of my closet.
You want to stand back to back.
I feel you slide against me
As you lift your heels and
Reach to meet my shoulders.
You cast your palm on mine
And say many hopeful things.
But I tell you to sleep well,
To reach up without fearing.

Tânărului meu fiu

În acea zi de octombrie
Într-o încăpere străină,
Tu întreg încăpeai
În mai puțin de un antebraț.
Palma mea ți-era leagăn, degetele
Mele înfloreau ca petalele pe lângă
Chipul abia înmugurit.
Acum îți place să-mi porți
Cămăşile şi pantofii,
Haina veche de piele pe care ai găsit-o
în fundul dulapului meu.
Vrei să ne măsuram spate în spate.
Te simt alunecând în sus
Înălțându-te pe călcâie
Ca să-mi ajungi la umeri.
Îți suprapui palma peste a mea
Şi spui ce ai vrea.
Când îți spun noapte bună, îți doresc
Să vrei tot ce vrei fără teamă.

The day will be upon us soon
When I will need to raise up
my face to see into your eyes.
When I will need to be
Reassured by your shoulders.
Someday I will need to
Call out to you to come close
And make of your hands
A cradle for my head.

Se apropie ziua
Când eu voi fi cel care va trebui
să se înalțe ca să te privească în ochi.
Care va avea nevoie
De sprijinul umerilor tăi.
Într-o bună zi va trebui
Să te chem aproape,
Ca să faci din mâinile tale
Leagăn pentru capul meu.

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS

http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. **2017**

Orphans

In this world
orphans beget orphans;
misery throbs
like a distant drum.
If only agony
were bread and
despair
a cool stream.
If only futility
were wisdom and
anguish
a field of sunflowers
stretching to the
copper plum horizon

Orfani

În lumea noastră
orfanii zămislesc orfani;
nefericirea pulsează
ca o tobă îndepărtată.
Măcar ar putea să ne fie chinul
pâine şi
disperare,
un râu răcoros.
Măcar dacă ar fi
zădărnicia înțelepciune, iar
suferința
un câmp de floarea soarelui
care duce drept
în zarea de culoarea prunei arămii.

Saturday or Sunday Morning, Early

This morning, I left our bed early.
You know how, with the early sun and silence,
my mind begins to spin like that mysterious machine
at the carnival which makes cotton candy.
I try to not disturb you, but I imagine you alone,
wandering in some storied forest with only
the lights of a big moon to suggest your steps.
Wherever you are, as our cats circle the room
stepping across clouds, I cannot be. Still,
you always tell me that you know when I am gone.

But I am never gone.

That night which folded us together has
more secrets to share with you, And I am
awake, in the company of many bushels of thoughts;
Conversations I will have, poems and letters
needing to be written, and many things I placed

Sâmbătă ori duminică dimineața, devreme

Azi dimineață m-am sculat de lângă tine devreme.
Ştii că, în zori, în tăcere, mintea mea începe să se învârtă ca
maşinăria misterioasă
care face de sărbători vată de zahăr.
Încerc să nu-ți tulbur somnul, dar te simt cum bați singură
pădurea din poveste, şi numai lumina lunii pline îți
îndrumă paşii.
Eşti atunci undeva unde pisicile noastre, care dau roată
odăii, păşesc cu tine peste nori,
undeva unde eu nu pot fi cu tine. Tu spui că întodeauna
simți când plec de lângă tine.

Dar eu nu plec niciodată.

Noaptea care ne-a ținut îmbrățişați îşi împarte mai degrabă
secretele cu tine,
Iar eu, treaz, sunt împresurat de gânduri;
Conversații pe care le voi avea, poeme şi scrisori pe care le
voi scrie, şi multe altele,

on my nightstand just before I shut out the light
and turned to cradle you in that rich velvet.
This morning, I am in your chair, playing out
all the many cards of my life. The air, the piano
and our cats are all still and I am listening, as I do,
for you to call out in your sleepy voice and let me know
That you have returned.

pe care le-am pus pe noptieră înainte să sting lumina şi să
mă întorc ca să te adun în catifea moale.
În dimineața aceasta stau pe scaunul tău, şi viața mea e ca
un joc de cărți. Aerul, pianul şi pisicile noastre stau
nemişcate, iar eu aştept
să mă chemi cu voce somnoroasă, ca să ştiu
că te-ai întors.

INTEGRAL
CONTEMPORARY
LITERATURE
PRESS

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
http://editura.mttlc.ro
The University of Bucharest. 2017